

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 102. Consultatio utriusque Regis Ferdinandi & Philippi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Castellæ Admiralem, necnon Deniæ Secul. XVI. A.C. 1506.
 Marchionem recenseret, ac ne quid do-
 loris cumulo deesset, Archidux nequa-
 quam Molinam petebat, Socerum suum
 visurus, sed devio itinere cum omnibus
 Aulicis suis Burgos contendit, non sine
 summa Ferdinandi indignatione, qui in
 querelas contra novum Regem effusus,
 atque in Manuelem impotenter excan-
 descens, se in utrumque gravis vindictæ
 iram exoneraturum, comminabatur. To-
 letanus Archiepiscopus, ut Philippum
 metu liberaret, Auriæ illum convenit,
 ab eoque perbenigne exceptus, secreti
 alloquii copiam efflagitavit, idque viri
 precibus datum. Verum Archidux ju-
 rium suorum tenacissimus perstitit, cum-
 que paucis post diebus ille, ejusque
 Conjux Castellæ Reges proclamati coro-
 narentur, Ferdinandus Rex Catholicus
 de componenda utrinque controversia
 agere cæperat, cum Genero suo conse-
 rendi libertatem exposcens.

§. CII.

*Consultatio utriusque Regis Ferdi-
 nandi & Philippi.*

Tota ferme artificiorum fabrica exhau- Marian. lib. 28. uum. 91. & 95.
 riebatur, ut colloquium inter utrum-
 que Regem præpediretur, prævaluit ta-
 men Flandrorum sententia, qui mutuæ
 con-

Sæcul. XVI. consultationis copiam fieri exoptabant;
A.C. 1506. ergo congressus decernitur, conditioni-
Gomes. in vi- bus tamen restrictus, iisque Regi Ca-
ta Ximen. tholico adeo molestis, ut illas quiscun-
lib. 3. que alius minus commodi sui studiosus
 rejecisset; obstringebatur etiam, ut ob-
 fides daret, & Regem Castellæ adiret,
 ac sese Generi sui fidei committeret, nul-
 lo dato securitatis pignore, illi vero, qui
 eum comitarentur, haud numero plures
 quam ducenti forent, iique chlamyde ve-
 stiti, inermes, mulisque veherentur. His
 ita sancitis Philippus Senabriam, & Fer-
 dinandus Asturianos veniunt, accessuri
 congressus locum, qui erat parva quæ-
 dam sylva utrique urbi interjacens, ubi
 etiam ambo Reges postera die convenere.
 Philippus Ferdinando propius occurrens,
 primus equo descendere parat, at Rex
 Catholicus illum præveniens, fronte ad-
 serenitatem composita in illius amplexus
 ruit, atque osculo, haudque vulgaribus
 amicitiae signis Generum suum prosequi-
 tur. Absolutis autem primis obsequio-
 sæ salutationis officiis, ambo Reges
 quamdam parvam Eremum, quam di-
 cta Sylva ambiebat, ingrediuntur, ac
 remotis arbitris mutuo conferunt; Ar-
 chiepiscopus enim Toletanus Manuelem,
 quocum Eremum ingressus erat, dextra
 secum abduxit. Hæc gesta fuere die Sab-
 bati vigesima Junii.

Verum

Verum hoc colloquium adeo non Sæcul. XVI. A.C. 1506.
 concordiam reduxit, ut etiam diffiden-
 tium animos magis accenderet; præpri-
 mis enim Ferdinandus proposuit, se qui-
 dem jus percipiendi Castellæ redditus,
 licet ex ultima defunctæ conjugis volun-
 tate sibi debitos, remissurum, regni ta-
 men Granatensis usumfructum omnino
 petiturum; hoc enim, inquiebat ille, re-
 gnum meis est partum armis, populus-
 que me velut suum Regem agnoscit. His
 Philippus paucis respondit: Granata
 rursum juncta Castellæ regno ditionum
 mearum pars est, hæc ergo regna nulla-
 tenus dividenda, nec id unquam, etsi
 consentirem, Castellæ Ordines permit-
 tent. Ferdinandus denuo petito suo in-
 sistens, ad alias condiciones progredi-
 tur; verum Archidux nihil cedere con-
 stituens, intercepto mox colloquio, Fer-
 dinando reposuit, *quilibet re sua contentus
 vivat, nec ego aliam concordiam inire sta-
 tuebam.* Igitur ambo Reges re infecta
 discedunt: id vero oppido mirum, toto
 colloquii tempore, quod binas, & amplius
 horas tenebat, nec unquam Archidu-
 cissæ mentionem fuisse factam, nec Fer-
 dinandum ejus Patrem illius conspectum
 desiderasse, nec ejus Maritum illius
 meminisse.